

Тамъ Елия въ Нимфа обжрната
 По зелена мурава прѣлита,
 Дѣ дѣвойка млада и хубава
 Фронтови цвѣти замѣстюва,
 А чиста-та вода кладенчова
 Фронтови схлзи отмѣнива.

«Отъ тукъ ние са спрѣхме при устие-то на рѣка-та Искрѣ. Но по-напрѣдъ забравихъ да би кажа, че кога-то бѣхме слѣзли на Янтра, срѣщна ии единъ сотникъ отъ граничири-тѣ, вардаче, кои-то сега изново сѫ наредени по граници-тѣ. Този солдатинъ не искаше да повѣрва, че ний не сме лошеви хора. Но полуоплашенъ отъ много глаголание-то и напервание-то на наший Димитаръ, той свѣрши, като каза да повика главатаря, какво-то да са отхрве отъ отговорностъ, защо-то право си каза той: «азъ не искамъ да си посипя жаръ на глава-та.» На Искара нищо подобно ни са не случи. Ние влезохме въ рѣка-та и прѣмиахме близо до една мила въ играющи-тѣ му застояни води, послѣ излѣзохме въ една зелена ливада, прѣмиахме край едно хубаво сѣнчасто малко джрво, и достигнахме до единъ правожгленникъ отъ развалини, що отстоеше на единъ куршумъ-мензили до село-то Гегенъ, населено повече-то отъ беженци Власи.

«Този правожгленникъ, кой-то е вече описанъ точно отъ Марсигли, е останалъ отъ знаменитий Римски стѣлѣ (Colonia Ulpia Escus), — Траянова работа. Като пристигнахме тамъ рѣкохме да са позабавляваме; азъ снехъ планове-тѣ, а Дежерденъ извади (откопира) три надписа.

«Казахъ, че село-то Гегенъ е Влашко, както и повече-то села по крайбрѣжие-то на Дунава между Никополь и Срѣбска-та граница. Тѣзи Власи не сѫ твѣрдѣ отколѣшни прѣселници: най-напрѣдъ Бѣлгарски-тѣ имена почти на сички-тѣ села (Мечка, Остръвъ, Селоновецъ и др.) твѣрдѣ добрѣ доказвать това. Приказваха ни, че тѣ сѫ изгонени по време на Феодално-то правление, кое-то додѣваше и тегнеше прѣди 1848 год. на Ромѫнски-тѣ Княжества, и по органически уставъ на 1831 год., кой-то подкрѣпяваше още това правление. Вѣщи хора, кои-то нитахъ, увѣрватъ, че това прѣселение е отъ време-то на органический, но азъ имамъ доказателства, че то е било още прѣди този вѣкъ. Любопитно-то е, че поданици-тѣ на едно урѣдно господарство, бѣха напустили свое-то жи-ѣлище за да прѣминатъ подъ закона на едно тѣй сѫщо рѣ-овно господарство, какво-то бѣ Турция. Но кога-то изучиха жпроса безъ прѣдразсѣдки, тѣ познаха, че старо-то влашко правление бѣше рѣдовно, а най-вече, кога-то управителна-та